

[A. C. Mortensen.]

noget som helst Grundlag for dem, og jeg kan kun opfatte dem som et Tegn paa, at vi i allerhøjeste Grad nærmer os Fastelavn.

Clausager: Jeg vil meget nødig citere nogen forkert; og naar det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen sagde, at jeg havde gengivet hans Tale forkert, idet jeg fremførte som hans Udtalelse, at man med § 5 gjorde et Forsøg paa at lægge Loft over Ejendommenes Prioritering, saa tror jeg, at det ærede Medlem tager fejl, naar han hævder, at det kun eksisterer i min Fantasi, det eksisterer skam ogsaa i Rigsdagstidende. Jeg har nu set det efter, og paa Sp. 3788 udtaler det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen:

„I § 5 gøres der et Forsøg paa i nogen Grad at lægge Loft over Ejendommenes Prioritering.“

Det er derfor meget uheldigt, at det ærede Medlem tager sig for at opponere imod mig paa det Punkt. Og længere nede fastslaaes det yderligere, idet det ærede Medlem udtaler:

„bl. a. er det fremsat for at medvirke til at indskrænke den Obligationsmasse, der kommer paa Markedet“

— *blandt andet*, det ærede Medlem har altsaa haft det første i Hovedet, jeg har ikke gjort det ærede Medlem Uret.

Min Udtalelse om Landmændene og Tjenestemændene, som man fra Regeringens Side ønsker at give en forskellig Behandling, refererer sig til, at man giver alle Tjenestemænd samme Løn, naar de i øvrigt findes værdige til at paatage sig Pladsen, uden Hensyn til, om de er velhavende eller ikke velhavende. (Munterhed). Ja, men Landmændene giver man Lettelse i deres Skat paa fast Ejendom i nogle Tilfælde, men ikke i andre, efter deres Formuesforhold. Man giver dem Tilskud til Betaling af deres Renter i nogle Tilfælde og ikke i andre, det er det, jeg har kaldt den socialistiske Linie. Det er den Linie, vi kæmpede om for 9 Aar siden, da Statsminister Stauning stillede Forslag om Tilskud til Understøttelse til de daarligst stillede Industrier. Da faldt den Politik ved de daværende radikale Folks Hjælp. Nu bliver den holdt frem ved de nuværende radikale Folks Hjælp. De styrtede Ministeriet Stauning i sin Tid, nu styrker de Ministeriet Stauning paa den samme Politik, det er en lille Forskel, men den er betydelig alligevel.

Indenrigsministeren talte om, at det var ret negativt at efterspore, hvem der havde Skylden. Det kan i og for sig være

rigtigt nok, men hvorfor i den vide Verden gør han det saa selv? Ved alle de Møder, han har holdt i de sidste Dage, har han kredset om, hvem der havde Skylden, med mere eller mindre forblommede Hentydninger, og han vedbliver med det. Hvorfor gør han det? Hvorfor fører han denne negative Politik, naar han her staar op og siger: Det har ingen Betydning, og det hjælper ikke noget? I Dag var Ministeren lidt mere ligesud, end han plejer; i Dag var det knap saa forblommet, idet han her stod og sagde rent ud, at Landstingets Formand havde paa ethvert Tidspunkt afgjort modvirket enhver Rentesænkning her i Landet. Jeg tror ikke, at han kan forsvare en saadan Udtalelse, derimod kan han meget bedre staa og slynge saadan noget ud som, at Menigmand ude i Landet ved jo nok, hvor Rane Jønsøn findes! Det er den Slags uklare Udtalelser, som han uden Fare kan udslynge, for det er saadan noget taaget, vævet Snak, som ingen bestemt rammer.

Indenrigsministeren gav os dernæst et lille Kursus i Konverteringens Historie og fortalte, at der var 3 Lejligheder, hvor vi kunde have faaet den. Han fortalte først om Forslaget af 19. September 1933, dette Forslag, der blev stillet samtidig med Landbokommissionens Forslag, saa vidt jeg husker, det, der drejede sig om Tvangskonvertering af visse Obligationer i Forbindelse med et Rentetilskud til de mest gældbetyngede Landmænd. De kunde faa 1/2 pCt. halvaarlig i Tilskud af den Gæld, der laa over Halvdelen af Ejendomsværdien, var det vist, men det kunde de ikke bevare under alle Forhold, det vilde gaa ned til det halve, naar Landbrugets Forrentningsprocent steg til 2,5, og det vilde helt forsvinde, naar Landbrugets Forrentningsprocent steg til 3,5. Resultatet af dette Forslag vilde altsaa, hvis det var blevet vedtaget dengang, være blevet, at Tilskuddet vilde være forsvundet nu til Juni Termin. Forslaget var forbundet med et stort Skatteindtægtsforslag, 10 pCt. af alle Renteudbytter, og det var om dette og tillige om §§ 6, 7 og 8, at det ærede Medlem Hr. Krag udtalte, at det var for vidtgaende. Det var ikke selve Konverteringen, der var for vidtgaende, men det var dette Forslag. Hvis Ministeren ikke vil tro det, kan han jo læse i Rigsdagstidende for 1932—33, Sp. 6580, der staar det tydeligt og klart tilkendegivet. Jeg ved nok, at den Historie gaar, jeg har set den i visse radikale Blade, men det er en Fordrejelse af Sandheden, for det var ikke om selve Konverteringen, at det ærede Medlem Hr. Krag